

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag fremsættes til Gennemførelse af de som Bilag 1, 2 og 3 optrykte, af de internationale Arbejdskonferencer vedtagne Konventioner

- 1) vedrørende Erstatning for Arbejdsløshed i Tilfælde af Skibsforslis,
- 2) vedrørende Sømands Forhyringskontrakt, og
- 3) vedrørende Hjemsendelse af Sømand.

Forsaavidt angaar den Del af Lovforslaget, der har Hensyn til den førstnævnte Konvention, har Forslaget allerede tidligere været fremsat for Rigsdagen, jfr. Rigsdagstidende 1925—26, Tillæg A, Spalte 3975—3982. Forslaget blev ikke gennemført, men henvises til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ratifikation af en international Konvention om Forhyring, hvilket Udvalg afgav Beretning den 31. Marts 1926, jfr. Rigsdagstidende 1925—26, Tillæg B, Spalte 2655.

Begge de to sidstnævnte Konventioner er vedtaget paa den 9. internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1926. De er i alt væsentligt byggede paa de nordiske Sømandslove, saaledes at de Ændringer i disse, Konventionerne nødvendiggør, er faa og, bortset fra de her foreslaaede Regler om Sømands Hjemsendelse, ikke særlig betydningsfulde.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Jfr. Konventionen vedrørende Erstatning for Arbejdsløshed i Tilfælde af Skibsforslis.

Bestemmelsen gælder baade for Skibsføreren og for de øvrige paa Skibet beskæftigede Personer.

Bestemmelserne kommer kun til Anvendelse, naar Skibet som Følge af Forsliset gaar tabt eller bliver erklæret uistandsætteligt, idet Hyreaftalen kun i saa Tilfælde ophører, jfr. Sømandslovens §§ 6 og 41.

Erstatning kan kun kræves for den Tid, i hvilken den paagældende faktisk er arbejdsløs som Følge af Skibsforsliset, og vedkommende er i den Forstand pligtig at tage andet passende Arbejde, at han, hvis han ikke gør det, mister Retten til Erstatning for den Tid, i hvilken han kunde

have faaet andet Arbejde. Bevisbyrden for, at andet Arbejde har kunnet faas, paahviler Rederen.

Det ligger i Sagens Natur, at Hyrebeløb, som i Henhold til Sømandslovens § 6 eller § 41 er udbetalt til de paagældende, kommer til Afkortning i Erstatningen efter denne Paragraf.

Til § 2.

Jfr. Art. 4 i Konventionen om Sømands Forhyringskontrakt.

Selv om Bestemmelsen forsaavidt maa anses for overflødig, som det maa antages at være et i dansk Ret almindelig anerkendt Princip, at man ikke — bortset fra Voldgiftsaftale — gyldigt kan fraskrive sig Adgangen til at indbringe en Retstvist for Domstolene, har man dog ment at burde følge Konventionen ved at fastslaa dette udtrykkeligt.

Til § 3.

Jfr. Art. 5 og 14 i Konventionen om Sømands Forhyringskontrakt.

Bestemmelsen er ny i dansk Ret.

Til § 4.

Jfr. Art. 9, 2det og 3die Stykke i Konventionen om Sømandens Forhyringskontrakt.

Bestemmelsen, der nærmest er en almindelig Ordensforskrift, tilsigter at afværge senere Retstvistigheder om Opsigelsens Gyldighed og Betydning.

Til § 5.

Jfr. Art. 3—6 i Konventionen om Hjemsendelse af Sømand.

I Sømandsloven findes ingen almindelig Regel om Hjemsendelse af Sømand, men kun Bestemmelser for enkelte Tilfælde, se Sømandslovens §§ 28, 34, 37, 38, 39, 40 og 41. En alene for danske Sømand gældende Regel findes dog i Konsularinstruktionen af 18. Januar 1912 § 66, II.

Konventionens Bestemmelser gælder imidlertid baade for Sømand af Skibets Nationalitet og for Udlændinge.

For at fyldestgøre Bestemmelsen i Konventionens Art. 4, vil det være nødvendigt